

Kl. 13.05

Det er nok værd at nævne, at bestemmelsen ikke er udtryk for, at det må betragtes som en større krænkelse for f.eks. en politibetjent at blive udsat for vold, end det er for andre at blive udsat for det samme. Det er altid en alvorlig krænkelse for et offer at blive udsat for vold eller trusler, og det gælder, uanset hvem ofret er.

Når der derfor i straffeloven er særlige bestemmelser om vold og trusler mod offentligt ansatte, skyldes det bl.a., at f.eks. vold mod en betjent ud over at krænke den enkelte politibetjent også kan være en krænkelse af samfundets interesse i, at offentlige myndigheder kan håndhæve lovgivningen.

At det forholder sig sådan, kommer til udtryk i § 119 på den måde, at det er en overtrædelse af bestemmelsen, hvis en person lægger hindringer i vejen for f.eks. en politibetjents arbejde, også selv om der ikke er anvendt vold eller trusler. Straffelovens § 119 er altså udformet på baggrund af nogle hensyn, der bl.a. knytter sig til offentlige myndigheders mulighed for at håndhæve lovgivningen. Ud fra en retsteknisk vurdering vil det derfor efter Justitsministeriets opfattelse ikke være nogen farbar vej at udvide § 119 til også at omfatte andre persongrupper som f.eks. ejendomsfunktionærer.

Men det er lige så vigtigt for mig at få sagt, at jeg gerne vil kvittere for, at Socialdemokraterne med deres beslutningsforslag sætter fokus på et meget vigtigt spørgsmål. Og det giver mig anledning til at fremhæve, at det faktisk er sådan, at den gældende straffelov sikrer en betydelig beskyttelse også af andre erhvervsgrupper end offentligt ansatte.

Ud over den almindelige forhøjelse af straffen for vold, som jeg tog initiativ til i 2002, indebærer straffeloven nemlig, at det ved bedømmelsen af den enkelte sag om vold eller trusler kan tillægges betydning i skærpende retning, at forholdet er begået over for en person under dennes udøvelse af sit arbejde. Og det gælder vel at mærke også de sager, hvor offeret ikke falder ind under gruppen af offentligt ansatte, som er omfattet af den særlige bestemmelse i § 119.

Det fremgår således af straffelovens § 247, at straffen for vold kan forhøjes med indtil det halve, når den er begået over for en person, der efter karakteren af sit arbejde er særlig udsat for vold. Denne bestemmelse anvendes f.eks. ved voldelige overfald mod taxachauffører.

Heller ikke i forhold til ejendomsfunktionærer er det uden alvorlige konsekvenser at over-

falde de pågældende med vold eller trusler. For selv om ejendomsfunktionærer ikke er omfattet af § 119 og normalt næppe heller af den netop nævnte § 247, følger det af de almindelige principper for strafudmåling, at det kan føre til en skærpet straf, hvis der er tale om vold, der har tilknytning til vedkommendes arbejde. Så vold og trusler mod bl.a. ejendomsfunktionærer er noget, som man allerede efter den gældende straffelov kan og bør se meget alvorligt på.

Så når jeg skal sammenfatte regeringens holdning, vil jeg sige, at jeg af de grunde, jeg var inde på, ikke kan støtte beslutningsforslaget, men jeg er meget glad for, at vi med beslutningsforslaget her i dag får lejlighed til at understrege, at vold og trusler i enhver sammenhæng er fuldstændig uacceptabelt. Som jeg har redegjort for, indebærer den gældende straffelov, at domstolene også har mulighed for at udmåle en skærpet straf i tilfælde, hvor f.eks. en ejendomsfunktionær bliver udsat for et overfald i forbindelse med sit arbejde.

Derfor vil jeg også sige – ikke mindst henvendt til Socialdemokratiet – at selv om vi ikke kan støtte lige præcis det indhold, der er her i beslutningsforslaget, vil vi meget gerne medvirke til under udvalgsbehandlingen at uddybe de synspunkter, jeg her er kommet med, og det kunne jo også være, at der var andre erhvervsgrupper, som det kunne være relevant at få afklaret nogle ting i forhold til, og det medvirker vi meget gerne til.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Hr. Morten Bødskov for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Morten Bødskov (S):

Tak for besvarelsen. Det her forslag er jo fremsat, fordi der er nogen, der oplever, at de med rette har et meget alvorligt problem, i og med at de mere eller mindre direkte arbejder for en kommune i nogle af de boligområder, hvor de er ansat.

Man kan sige, at for dem virker det selvfølgelig uforståeligt, hvis man ser på, hvilke andre grupper der er omfattet af den her bestemmelse. Det er rigtigt nok, som justitsministeren fremhæver, at politibetjente kan være noget helt særligt, men tog- og buspersonale og parkeringsvagter er også omfattet. Hvorfor skal de pågældende ejendomsfunktionærer så ikke være det? Det spørgsmål stiller de selvfølgelig,